

færdes på offentlige veje. Dette reguleres ved lov om offentlige veje (og færdselsloven), jf. *stk. 3*.

Derimod indebærer den en udvidet adgang til færdsel men ikke ophold på private enmandsejede veje og stier og private fællesveje og -stier i det åbne land.

Privatvejsloven forudsætter, at de vejberettigede brugere af private fællesveje og -stier holder disse i en efter færdselens art og omfang, god og forsvarlig stand. Der kan ikke blot som følge af forslaget om at åbne disse veje og stier for offentligheden stilles yderligere krav til vedligeholdelsen. Hvis vejmyndigheden ønsker at stille sådanne krav, må den benytte privatvejlovens muligheder for evt. at overtage vejene og stierne som offentlige.

Den foreslåede bestemmelse begrænser ikke den bestående mulighed for at nedlægge private veje og stier på privat initiativ, d.v.s. uden vejmyndighedens tilladelse, hvis de vejberettigede kan blive enige herom. Den medfører heller ikke ændringer i de særlige regler efter udstykningslovgivningen om at slette og forandre private fællesveje på matrikelkortet.

Reglen i § 26 vedrører ikke veje og stier i skove, herunder småskove under 5 ha. For disse gælder alene reglen i § 23. Den omfatter heller ikke et internt vej- og stinet i f.eks. en frugtplantage.

Til § 27

I naturfredningslovens §§ 54–56 findes der bestemmelser om, at fredningsnævnet/miljøministeren i særlige tilfælde kan gøre undtagelser fra reglerne om offentlighedens adgang. Dispensationsadgangen har altid været administreret temmelig restriktivt. Denne praksis forudsættes med den foreslåede bestemmelse opretholdt for adgang til strande og til offentligt egede arealer.

Derimod åbner formuleringen op for en mere vidtgående mulighed for at begrænse adgangen eller lukke for adgangen til privatejede skove, udyrkede arealer og veje og stier. Det forudsættes som anført i bemærkningerne til § 23, stk. 5.3, pkt., at en væsentlig opgave, som de regionale råd (»grønne råd«), der er nævnt i § 64, stk. 2, vil få, bliver at fastlægge en strategi for befolkningens friluftsmuligheder i regionen. På baggrund heraf kan der for amtsrådet være etableret forudsætninger for at tillade lukning af visse arealer, f.eks. hvor behovet skønnes at være ringe. Der kan f.eks. også være tale om at lukke et areal i dyrenes yngletid.

Dispensationen kan gives midlertidigt eller permanent.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til sandflugtslovens § 6, stk. 3.

Til § 28

Bestemmelsen i *stk. 1* findes tilsvarende i naturfredningslovens §§ 54–56a.

I medfør af disse regler er der udstedt følgende bekendtgørelser:

- nr. 373 af 15. august 1979 om almenhedens færdsel og ophold i private skove,
- nr. 631 af 24. december 1980 om almenhedens færdsel og ophold på udyrkede arealer,
- nr. 557 af 19. november 1983 om almenhedens færdsel og ophold på samt badning fra strandbredder, og
- nr. 59 af 9. januar 1989 om almenhedens færdsel og ophold i skove, der tilhører staten, kommuner, kirker, præsteembeder og offentlige stiftelser.

Disse regler vil, jf. lovforslagets § 92, blive opretholdt, indtil der med hjemmel i § 28 udstedes nye regler.

De kommende nye regler vil være en slags »ordensreglement« for offentlighedens færden i naturen. De vil bl.a. komme til at indeholde en bestemmelse, der svarer til den gældende § 63 om forbud mod henkastning eller anbringelse af affald på anden mands ejendom m.v., som dels af denne grund, dels fordi reglen i øvrigt har mistet sin betydning, ikke er opretholdt i lovforslaget. De vil også komme til at indeholde regler i lighed med de gældende regler for offentlighedens færdsel og ophold i skove.

Med hjemmel i § *stk. 1* vil der endvidere kunne fastsættes regler, der begrænser eller forbyder anvendelsen af utraditionelle cykler eller cykler til idrætslignende formål, som f.eks. mountainbikes, i de områder, som er åbne for færdsel på cykel.

Miljøministeriet planlægger i øvrigt at iværksætte en oplysningskampagne om den rette »brug« af naturen.

Derudover vil der – som led i opfølgning af loven inden ikrafttrædelsen – blive udarbejdet bekendtgørelser m.v., der nærmere vil præcisere og eksemplificere, i hvilke situationer ejeren og amtsrådet kan indskrænke offentlighedens adgang. Disse regler vil, som angivet i pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger, blive forhandlet med de berørte parter, ligesom folketingets miljø- og planlægningsudvalg vil blive inddraget inden udsendelsen.

Reglen i *stk. 2* er ny og alene af budgetretlig karakter. Som nævnt i de indledende bemærkninger til kapitel 4 kan en lodsejer altid tillade en videregående adgang end §§ 22–26 bestemmer. Med bemyndigelsen i *stk. 2* tilsigtes at skabe hjemmel til f.eks. at indføre en ridetegnssordning for ridning i statskovene.

Bestemmelsen vedrører på ingen måde en privat ejers ret til at betinge en videregående adgang af en